

Buitenlandsche Berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 25 mei. Zoowel de tegenstanders als de aanhangers der Pruisische unie hebben thans hunne blikken op Frankfort gevestigd. Wat de Pruisische regering betreft, deze hoopt aldaar, in gemeenschap met hare bondgenooten, over eene majoriteit te kunnen beschikken. In onze politieke kringen wordt dit echter zeer in twijfel getrokken. Naar men uit goede bronnen verneemt, blijft Oostenrijk vasthouden aan het regt van voorzitterschap bij den nieuwen bondsdag, een regt dat door hetzelfde even onaanvaardbaar wordt beschouwd, als het Weener verdrag, waarin zulks aan Oostenrijk is gewaarborgd. Men vleit zich te Weenen, dat de Pruisische regering eindelijk zal inzagen, dat zij de ware en duurzame belangen van Duitschland met een nog grooter gevolg te Frankfort dan te Berlijn kan helpen bevorderen. Intusschen bemerkt men reeds eene zichtbare toenadering in de betrekkingen tusschen de Oostenrijksche en Pruisische regeringen. Op bevel der eerstgenoemde moeten langs de Oostenrijksche telegrafische lijnen alle depeches, komende van Pruisische gezanten, consuls en hoofd-officieren, of die aan zoodanige personen gerigt zijn, behandeld en verzonden worden alsof het depeches der Oostenrijksche regering waren. Hetzelfde zal ook voortaan in Pruisen plaats vinden, ten aanzien van alle gelijksoortige depeches uit Oostenrijk komende of derwaarts verzonden wordende.

De Oostenrijksche regering tracht thans door voordeelige voorwaarden, vreemde landverhuizers aan te moedigen, om koloniën in Hongarije aan te leggen. Tot dat einde worden hen landerijen toegestaan, die hen na verloop van 20 jaren in vollem eigendom toebehooren, en waarvan zij, gedurende dit tijdsbestek, slechts eene belasting van 4 pCt. van derzelve waarde, aan de regering hebben op te brengen. Naar men verneemt, zijn vele landbouwers uit de Thüringsche staten willens zich op deze voorwaarden derwaarts begeben.

Naar men uit goede bronnen verneemt, heeft de Oostenrijksche minister von Bruck eene tweede memorie opgesteld nopens de invoering van een algemeen stelsel van tollën en handel voor geheel Duitschland. Dezelve zal eerstdaags aan alle Pruisische regeringen, alsmede aan het congres alhier medegedeeld worden; zij bevat een aantal nieuwe toelichtingen, waardoor de uitvoerbaarheid en het hoog belang der zaak in een helder licht geplaatst worden. Door dien minister zal weldra mede het voorstel worden gedaan om gedelegeerden uit alle Pruisische staten te Frankfort bijeen te roepen, om over dit ontwerp hunne meening te uiten. Uit dit alles blijkt hoezeer de Oostenrijksche regering niets ontziet, om, ook in dit opzigt, de zoo noodige eenheid in Duitschland te bevorderen.

Heden arriveerden hier kwartiermakers van de Pruisische huzaren, welke morgen door het regement zelf gevolgd zullen worden. Volgens het zeggen van de officieren, zouden nog circa 18000 man, meestal cavalerie, volgen. Al deze troepen zijn naar Baden bestemd.

Ook in deze omstreken zullen de troepen eene aanzienlijke vermeerdering ondergaan, ten einde Frankfort, als den zetel der unie, te beschermen tegen alle mogelijke gebeurtenissen. Zij zullen bestaan uit bondstroepen en in Hanau, Höchst, Langen, Offenbourg, Friedberg enz. garnizoen houden.

Volgens berigten, heden uit Stuttgart ontvangen, schijnt zich de aftreding van het Wurtembergse ministerie te bevestigden. Zij zou reeds hebben plaats gehad, wanneer de door den koning ontboden vrijheer von Linden, de aangeboden portefeuille had willen aannemen, hetgeen hij echter bestendig blijft weigeren. Zoo als de zaken tegenwoordig in Wurtemberg staan, bestaat er geen middenweg tusschen de aftreding der ministers en de ontbinding der kamer.

Naar men verneemt, moeten de Pruisische gevolmagtigden bij het congres, in last hebben tegen elken voorslag te stemmen; om Beijeren met eene stem als lid van de centrale magt toe te laten; anderen beweren echter — en zulks luidt waarschijnlijker — dat het voorstel zou gedaan zijn, om aan Pruisen en Oostenrijk ieder eene stem, aan Beijeren met die staten, welke tot de Unie niet zijn toegetreden, mede eene stem en aan die vorsten, welke zich met de Unie vereenigd hebben, ook eene stem toe te kennen.

Frankfort, 26 mei. Heden verzekerde men, dat ook de benoeming van v. Peucker tot Pruisisch gevolmagtigde te Frankfort afgesprongen is en weel men niet, wie in die hoedanigheid door Pruisen zal afgevaardigd worden. Men wil, dat Pruisen te voren eene overeenkomst met Oostenrijk tot stand zal trachten te brengen, om die dan aan het congres te Frankfort aan te bieden, en dat er reeds voorstellen in dien geest te Weenen gedaan zijn. De zittingen van het congres zijn voorloopig gestaakt.

Het ontwerp voor een nieuw interim, dat Oostenrijk voorgesteld heeft, geeft aan Oostenrijk en Pruisen elk 2 stemmen, en 1 stem aan Beijeren, aan het Koninkrijk Saksen, de Saksische landen, de Anhaltten, de Reussen, de Schwarzburgen te zamen

1 stem, aan Wurtemberg, Baden, Luxemburg en Limburg, Lichtenstein, te zamen 1 stem, aan Hanover, Oldenburg, de Mecklenburgen, Brunswijk, Holstein Lauenberg, de Lippen, de Hanzesteden, te zamen 1 stem, en eindelijk aan de Hessens, Nassau, Waldeck en Frankfort, te zamen 1 stem.

Naar men uit Alexandrie verneemt is de ingenieur R. M. Stephenson, met een groot personeel aldaar aangekomen, om zoowel over de landengte naar Suez, als in Engelsch Indië, den aanleg van spoorwegen te bevorderen.

De oppositie van de stenden te Hessen-Kassel, tegen het ministerie Hassenpflug duurt voort. Men zal zich herinneren, dat dadelijk bij het openen der zittingen de regering geïnterpelleerd werd over den staat der Duitsche aangelegenheden, en de tegen den minister Hassenpflug bestaande beschuldiging van valsheid. De antwoorden, op deze interpellatiën gegeven, schijnen der vergadering niet voldaan te hebben, althans in de zitting van eergisteren kwam de afgevaardigde Oetker daarop terug. Omtrent de eerste aangelegenheid stelde hij voor: »De staatsregering uit te noodigen, om in de eerstvolgende zitting de stenden-vergadering uitvoerig en bepaalde mededeelingen te doen, omtrent den tegenwoordigen staat van het Duitsche constitutie-werk en in het bijzonder over de uitkomst der Berlijnsche conferentiën, alsook over de daarbij door Keurhessen aangenomen houding, onder voorlegging der ter beschikking staande protocollen en acte-stukken, benevens de te Erfurt genomen besluiten.»

Met algemeene stemmen werd dit voorstel aangenomen, waarop de afgevaardigde Oetker tot de tweede aangelegenheid overging en voorstelde:

»De stenden-vergadering verklaart, dat zij het met de eer van het land, met de waardigheid der regering en met de onbevleete achtbaarheid der justitie onverenigbaar acht, dat een wegens begane valsheid aangeklaagd persoon als minister en in het bijzonder als minister van Justitie werkzaam zij; de stenden-vergadering verwacht daarom, dat de minister Hassenpflug, niet langer in eene betrekking blijve, welke het geheele land tot groote ergernis verstrekt.»

Na hevige discussie werd met 36 tegen 10 stemmen besloten, dit voorstel naar het comité voor de constitutie te zenden, om daarover zoo spoedig mogelijk te rapporteren.

De Wurtenbergsche stenden hebben in hunne zitting van gisteren met 44 tegen 15 stemmen besloten, omtrent het door de regering aangeboden ontwerp van herziening der constitutie, niet tot beraadslaging der afzonderlijke punten over te gaan, maar het reeds dadelijk en zonder verder onderzoek, bepaald te verwerpen.

Berlijn, 26 mei. De Koning moet, in weerwil van zijne pijnlijke wonde, zeer opgeruimd zijn.

Heden deelen de dagbladen den tekst mede van de identieke nota der regering van de Unie aan Oostenrijk. Men vindt daarin onder anderen, dat de verbonden regeringen nadrukkelijk weigeren de bevoegdheid te erkennen van Oostenrijk, om op grond van zijn presidiaal regt de bonds-vergadering bijeen te roepen, vermits die wettelijk is ontbonden. Tevens aarzelen de regeringen niet te verklaren, dat zij nimmer hare toestemming zullen geven tot eene nieuwe zamenstelling van de bonds-vergadering, welke het beginsel der vrije vereeniging op bondgenootschappelijke grondslagen aan die regeringen niet verzekert, welke daaraan behoeften zouden gevoelen.

Hamburg, 25 mei. Het ter reede van Kopenhagen verscheen Russische oorlogschip, hetwelk als de voorbode van eene vloot werd afgeschilderd, was het oorlogstoomschip Kamschatka, bestemd naar Madera, om den hertog v. Leuchtenberg af te halen.

De krijgstoerusting in Denemarken en de hertogdommen nemen een beslissend voorkomen aan. De generaal Willissen heeft te Rendsburg doen afkondigen, dat die plaats van stonde aan in staat van beleg is gesteld.

Weenen, 23 mei. Ook te Praag heeft zich de cholera weder in eenen vrij hevigen graad vertoond.

Te Trier vormt zich eene vennootschap bij aandeelen tot het aanleggen van een ijzeren spoorweg van daar naar Namen. Er is reeds voor eene aanzienlijke som ingeteekend.

ENGLAND.

Londen, 25 mei. H. M. heeft eene commissie van onderzoek benoemd aangaande de veranderingen en verbeteringen die in de wijze van procederen voor de opper-geregtshoven te Westminster zouden moeten worden gebragt.

De geweldige onweersbuijen van den 23sten hebben de aarde aan den spoorweg bij Herford gedeeltelijk weggespoeld en de baan op dit punt tijdelijk onbruikbaar gemaakt.

In een zeker Amerikaansch blad, met name de Pittsburg Daily Dispatch leest men een curieus artikel, ten bewijze dat Californië eigenlijk het oude Ophir is, waarvan de H. schrift spreekt als de plaats waar de schepen van Koning Salomo het goud gingen halen, dat voor den bouw des tempels van Jeruzalem benodigd was.

Uit Buenos-Ayres wordt gemeld, dat ten ge-

volge der overeenkomst tusschen Engeland en de Argentijnsche republiek gesloten, eene door Montevideo genoemene Argentijnsche korvet, is uitgeleverd. Ook is officieele kennis gegeven van het ontruimen van het eiland Martin Garcia.

Uit berigten van San Francisco, per buitengewone gelegenheid ontvangen, blijkt, dat de mijnen voortdurend veel goud opleveren; zelfs schijnt weder een nieuw punt ontdekt, waar het goud niet in stof, maar in klompen gevonden wordt. Deze plaats is iets noordelijker aan de Trinidad-rivier gelegen. De stroom van vreemdelingen, die derwaarts hun fortuin gaan zoeken, blijft ontzettend. De stoombooten, die thans geregeld van de landengte van Panama varen, kunnen onmogelijk allen overbrengen. Het getal dergenen die blijven wachten, is altijd grooter dan dat, hetwelk gelegenheid vindt tot vertrek. De zeelieden zijn schaarsch door de aanhoudende desertie naar de mijnen. Intusschen schijnt er van de zijde der Amerikaansche oorlogsmagt hulp verleend te worden, om weerspannige zeelieden in bewaring te nemen. Dit is onder anderen het geval met het Nederlandsch barkschip Jan van Hoorn, waarvan de bemanning grotendeels op het Amerikaansch wachtschip opgenomen is, door bemiddeling van den Nederlandschen consul.

Londen, 26 mei. In de Times van den 24sten vindt men een artikel door een der aanzienlijkste fabrikanten van Londen ingezonden, met eenige aanmerkingen omtrent de groote tentoonstelling van 1851, blijkbaar ten doel hebbende, andere fabrikanten die zich over de gevolgen daarvan bezorgd hadden be-toond, gerust te stellen. De aanmerkingen komen hierop neder.

In weerwil van de bekend gemaakte besluiten der koninklijke commissie, blijven velen nog aan het denkbeeld hechten, dat de van buiten 's lands voor de tentoonstelling overgezonden goederen vrij van regten zullen zijn, maar de bepaling is duidelijk dat zulks enkel het geval is, voor zoo veel die goederen, na den afloop der tentoonstelling naar de landen van hunnen oorsprong terug keeren, maar voor zoo veel zij in Engeland verkocht, of naar andere landen, dan die van hunnen oorsprong vervoerd worden, de regten zullen moeten betalen. Zij zullen derhalve geene voorregten genieten, maar veeleer zal het nadeel aan hunne zijde wezen, want de prijzen moeten ter registrering worden opgegeven, ofschoon zij niet op de goederen zelve aangeplakt mogen worden; en daar nu die prijzen berekend zullen worden met inbegrip van de gewone kosten van invoer, zoo zullen ook de regten, wanneer het invorderen daarvan te pas zal komen, daarnaar berekend worden.

Voorts heeft men zich bevreesd gemaakt over het groot debiet hetwelk de vreemde goederen, ten nadeele der Engelsche fabrikanten zouden vinden, maar men heeft uit het oog verloren, dat de toezendingen niet uit geheele stollen, maar slechts uit monsters of stalen der fabrikanten mogen bestaan, bij voorbeeld van eene soort stoelen, kandelabres, schoorsteen-ornamenten enz., slechts een enkel stuk, van gewone goederen, behangsel-papieren en dergelijke, slechts staaltjes.

Daarentegen, zegt de steller van het artikel, is het groote voordeel hetwelk men van de tentoonstelling hierin te wachten heeft, dat, daar de Engelsche fabrikanten, in sommige artikelen, bijzonder in geweven en gedrukte goederen, beeldhouwwerken en plastische kunsten nog zeer ten achteren zijn, niets hen voordeliger kan wezen dan het zien van goede modellen, waartoe de tentoonstelling hen de gelegenheid zal bieden.

BELGIE.

Brussel, 27 mei. Men kan verwachten dat het van heden af met de wet op de hervorming van het kiesregt, in de Fransche Wetgevende Vergadering spoedig vooruit zal gaan. De meerderheid heeft in eene door haar gehoudene vereeniging besloten, dat zij bij nagenoeg al de amendementen, de question préalable zoude vragen, en dezelve alle, zonder debatten, zonder aan hunne voorstellers te vergunnen hen te ontwikkelen, te verwerpen. Die handelwijze is misschien wat al te snel werkend, maar men wil er een einde aan maken en de opgewondenheid en eene zekere ongerustheid die onder de bevolking heerscht, schoon niemand er bijna aan twijfelt of de wet zal zonder verandering doorgaan, niet verlengen.

Eenige personen, die er op uit zijn om nieuwtjes te verhalen, blijven volhouden dat de President der republiek voor zijnen persoon tegen het wetsontwerp is en stellen het steeds voor dat er vóór het einde der discussiën, eene nieuwe boodschap zal inkomen, om de vorming van een nieuw ministerie en de intrekking van het ontwerp aan te kondigen. De organen der conservatieve partij protesteren tegen dit berigt, en verzekeren dat de President, zijn kabinet en de meerderheid het omtrent dit ontwerp volkomen ééns zijn. Wij weten niet hoe de President denkt en of hij werkelijk niet volkomen het gevoelen van de commissie der 17 deelt, dat de wet dringend noodzakelijk is, eene krachtige uitwerking hebben zal en zij op het geschikte tijdstip is aangeboden; maar al neemt men ook al aan, dat er op dit punt een klein verschil van meening bestaat, dan nog zoude niets minder waarschijnlijk zijn dan

de toezending eener boodschap en de intrekking van het ontwerp. Door de wet door zijne ministers te doen aanbieden en verdedigen, heeft de President zijn personeel gevoelen ten offer gebracht — altijd in de veronderstelling, die evenwel door niets geroegvaardigd wordt, dat hij niet veel geloof slaat aan het uitmuntende van den maatregel — en op het standpunt waarop de zaken op dit oogenblik staan, kan hij er niet aan denken op zijne concessie terug te komen en zoo groot opzien te baren. Men kan dus al de geruchten die ten dezen aanzien geloopt hebben en nog loopen, voor onnaauwkeurig houden. Eenige dagbladen wijzen er echter op, dat enkele ministerieele wijzigingen voor de deur staan. Maar zij zouden niet in verband staan met de wet op de hervorming van het kiesregt. Zoo zouden volgens de *Opinion Publique*, de generaal *de la Hille* de portefeuille voor oorlog aanvaarden, de heer *Drouin de Lhuys* weder minister van Buitenlandsche Zaken worden, en de generaal *d'Hautpoul* als minister aftreden, en tot gouverneur-generaal van Algerie bestemd zijn.

Het verzeil met Engeland blijft op dezelfde hoogte, doch zal weldra geschikt worden. Men bemoeit er zich overigens bijna volstrekt niet meer mede, hetgeen bewijst dat men, toen de eerste indruk voorbij was, or zich weinig over bekommerd heeft en niemand voor verwickelingen vreest. Alleen verzekert men dat, na de schikking, de heer *Drouin de Lhuys* niet meer als gezant naar Londen zal terugkeeren.

In de zitting der Sardijnische Kamer van Afgevaardigden, heeft de heer *Brofferio* de vergadering herhaalde malen doen lagchen, door als amendement op de begrooting voor buitenlandsche zaken, die thans in discussie is, voor te stellen, eerst de opheffing der legatiën in het buitenland en vervolgens de opheffing van het ministerie van Buitenlandsche Zaken zelf; als, volgens hem, volstrekt nutteloos voor het land. Het schijnt dat de radicale oppositie in alle landen even buitensporig is.

Brieven van Cadix van den 5den mei, over Engeland ontvangen, vermelden de bijzonderheden van een feit, hetwelk bij de bekende ligtgeraaktheid van den Engelschen minister van Buitenlandsche Zaken, de ter nauwernood hervatte vriendschappelijke betrekkingen tusschen Groot-Brittanje en Spanje, wel zoude kunnen afbreken. Een agent der Engelsche admiraliteit, is, in zijn uniform als officier, te Cadix in hechtenis genomen en gedurende eenige uren gevangen gehouden, niettegenstaande de Engelsche consul daartegen herhaaldelijk geprotesteerd heeft. De Spaansche beambten beschuldigden hem dat hij geweigerd had te voldoen aan zekere havenreglementen, terwijl de Engelsche officier dit feit tegen spreekt.

Een bericht uit Lissabon van 19 mei, medegedeeld door de *Times*, meldt dat de graaf *Thomas* eerlang zal aftreden. De hertog van *Terceira* zoude belast zijn met de samenstelling van een nieuw kabinet.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 mei. De regering heeft gisteren avond eenen koerier met belangrijke dépêches naar den generaal-opperbevelhebber van ons leger te Rome, gezonden.

— Gisteren heeft men te Vintennes proeven genomen met eene springende granaat (*grenade fulminante*), die ongetwijfeld het bestuur groote diensten zal bewijzen, zoo er te Parijs weder een opstand mogt uitbarsten. Dit projectiel is uitgevonden door eenen onder-officier der artillerie.

In een afgelegen gedeelte van het bosch had men eene barrikade van takkeboschen gemaakt, waar achter men twintig poppen plaatste, zoo als in de kavallerie-school bij de oefeningen met den sabel gebruikt worden.

De eerste granaat die geworpen werd, trof zeven van die poppen, drie aan het hoofd, twee aan de boenen en twee in den rug. Toen werden de poppen verplaatst en de tweede en derde granaat troffen er eveneens op onderscheidene plaatsen.

Deze eerste proefoefening heeft bewezen dat een dozij goed geworpen granaten, voldoende zoude zijn om de geduchtste barrikaden schoon te vegen.

Dezelfde onder-officier heeft insgelijks eene beweegbare tegen-barrikade op vier wielen, die door zeven personen in beweging gebragt wordt, uitgevonden, strekkende om de soldaten die de granaten werpen, tegen het vuur van den vijand te beveiligen.

(Langs buitengewonen weg.)

Parijs, 27 mei, des avonds te 8 ure. In de zitting der Wetgevende Vergadering van heden zijn de amendementen van de heeren *Leroux* en *Dupont de Bassac*, op het wets-ontwerp ter hervorming van het kiesregt, verworpen en is men overgegaan tot de debatten over een amendement van den generaal *Cavaignac*.

De socialistisch-republikeinsche partij van het departement van den Beneden-Rijn heeft den heer *E. de Gérardin* als kandidaat gesteld.

De Piëmontesche bisschoppen hebben openbare geboden voorgeschreven ter zake der in-hechtenis-neming van den Aartsbisschop *Franzoni* van Turijn.

— Art. 2 van het ontwerp van wet tot hervorming van het kiesregt, een der meest gewigtigste artikelen, zoo niet het gewigtigste van allen, dat de verplichting oplegt tot drie jaren domicilie in het zelfde kanton, is met groote meerderheid aangenomen,

nadat alle voorgestelde amendementen, zelfs die van den generaal *Cavaignac* en van den heer *Lanjunais* verworpen waren. Men kan dus de spoedige aanneming der wet in haar geheel, te gemoet zien.

Men begint zich reeds bezig te houden met de aanbieding van nieuwe wetten van bedwang.

Laatste koers ter beurs van heden: 5°/₁₀₀ 90 fr. 85 c.; 3°/₁₀₀ 56 fr. 50 c.

Madrid, 22 mei, 3°/₁₀₀ 31¹/₂.

Binnenlandsche Berigten.

Amsterdam, 28 mei. In de gisteren avond alhier gehouden algemeene vergadering van de Nederlandsche zeil- en roei-vereeniging, werd onder anderen door den voorzitter gezegd:

»Het matrozen-instituut der Nederlandsche zeilen roei-vereeniging is met 10. september 1849 in werking getreden, en het eerste jaar van deszelfs bestaan eindigt dus met 31 augustus aanstaande, wanneer een gedrukt verslag omtrent deszelfs verrigtingen, aan u, en ook aan het aanzienlijk getal ingezetenen dezer stad, die ofschoon geene leden van onze vereeniging zijnde, evenwel zoo ruimschoots hebben bijgedragen tot de daarstelling van het instituut, zal worden ter hand gesteld.

»Welligt zal het u tusschen aangenaam wezen, reeds nu, een kort overzicht over de verrigtingen van het matrozen-instituut te vernemen, en deelen wij u derhalve mede, dat gedurende de vier maanden in welke, sedert de oprigting, bevrachtingen door de Nederlandsche Handel-Maatschappij hebben plaats gevonden, en wel tot en met den 18den dezer maand, 61 jongelingen van het instituut aan boord van zeeschepen zijn geplaatst, waarvan op de schepen van de heeren: *L. Bienfait & Zn. 17*; *Trakranen & Co. 9*; *B. D. Bosscher 8*; *Boissevain & Kooij 4*; *Gobr. Hendrichs 4*; *J. J. Poncellet en Zn. 3*; *C. F. Kopersmit 2*; *Luden & van Geuns 2*; *B. Kooij Jr. 2*; *J. Boelen & Co. 1*; *van Buggen & Co. 1*; *A. Ahlers Jr. 1*; *Broen & Co. 1*; *J. Meyes & Zn. 1*; *Wed. J. S. v. de Poll 1*; *Boissevain & Co. 1*; *T. van Schaik 1*; *C. E. Smit, te Koog a/d Zaan, 2*.

»Gedurende de wintermaanden zijn aan boord van het schip *Dordrecht* aanwezig geweest, onder genot van het bij art. 11 der statuten bepaalde onderwijs, 12 jongelingen, terwijl op den 18den dezer maand 21 jongelingen aan boord van de hulk aanwezig waren.

»In den korten tijd van 9 maanden is dus aan 82 jongelingen, naar gelang van hun gedrag, het vooruitzigt geopend ter verkrijging van eenen eervollen stand in de maatschappij, en zijn de grootendeels behoeftige ouders dezer jongelingen van hun onderhoud ontlast geworden.

»Alhoewel wij allen weten hebben ons aanvankelijk met deze uitkomst te verheugen, doet het ons echter leed te moeten bemerken, dat slechts een betrekkelijk gering getal reederijen van het matrozen-instituut gebruik heeft gemaakt, om hunne schepen van jongens en ligt-matrozen te voorzien. Wij hopen echter, dat zulks meer algemeen het geval zal worden, en maken ook weder van deze gelegenheid gebruik, het matrozen-instituut aan de belangstelling en medewerking van heeren reeders en gezagvoerders, ten sterkste en dringendste aan te bevelen. (Hand.)

's Gravenhage, 28 mei. Heden is omtrent den toestand van *Z. K. H. Prins Maurits*, het volgende bulletin uitgegeven: »De hersen-ziekte verschijnenselen, die zich gisteren met nieuwe hevigheid vertoonden, hebben evenwel gedurende den nacht niet toegenomen.

— Men verwacht, dat in den loop dezer week in de Tweede Kamer der Staten-Generaal het algemeen verslag zal worden uitgebragt over de ontwerpen der scheepvaartwetten, en dat de beraadslagingen over die voordragen in de volgende week zullen worden gehouden. — Ook worden spoedig te gemoet gezien de antwoorden der regering op het verslag van de Tweede Kamer wegens het ontwerp der Provinciale wet.

— Morgen zal ook de Eerste Kamer der Staten-Generaal hare werkzaamheden hervatten.

— In de residentie is aangekomen, en aan het hôtel *Fabri* afgestapt, *Z. Exc.* de heer *Coopman*, gevolmachtigd minister van Denemarken bij de hoven van Nederland en België.

— Heden morgen is naar Stockholm teruggekeerd de heer *J. de Davel*, adjutant van *Z. K. H.* den Kroonprins van Zweden en Noorwegen. Naar men verneemt zal de generaal *Mansbach*, minister van Zweden en Noorwegen, zich den 5den juni naar Stockholm begeven.

— Bij Koninklijk besluit van den 23sten mei 1850, no. 4, is, op voordragt van den minister van Buitenlandsche Zaken van den 14den dier maand, no. 2, geheim, de Nederlandsche verlegenwoordiging bij het hof van Denemarken en bij dat van Zweden en Noorwegen in dier voege gewijzigd, dat, in plaats van een gezantschap voor die beide hoven, bij elk derzelve eene afzonderlijke legatie aanwezig zal zijn. Dienvolgens is jur. *E. M. A. Martini*, minister-resident bij welgemelde hoven, als zoodanig bij opgedacht besluit, van het hof van Zweden en Noorwegen, eervol teruggeroepen, en jur. *J. C. Gevers*, thans minister-resident bij de hoven van Beieren en Wurtemberg, benoemd tot minister-plenipotentiaris te Stockholm, op een tractement van f8000; zijnde

wijders bij meerbedoeld besluit bepaald, dat jur. *Martini* als minister-resident geaccrediteerd blijft bij het hof van Denemarken op een tractement van f8000, in plaats van f10,000, tot hiertoe door hem genoten. (Staats-Courant.)

— Na een voorafgaand vergelijkend examen, zijn bij achtereenvolgende beschikkingen van den minister van Binnenlandsche Zaken, benoemd tot opzichters van den waterstaat, in het 8ste district (provincie Utrecht): *C. F. van Teijlingen* en *P. Janse*; in het 6de district (provincie Noordbrabant): *P. E. Fischer-Leiden, 27 mei.* Ziet hier, voor zoo veel onbekend is, de volgorde der feestelijkheden, welke binnen onze stad van den 10den tot den 13den juni zullen gehouden worden.

Maandag 30 juni, 's namiddags ten vijf ure, feestelijke zamenkomst van oud-studenten (van hennamelijk die student waren primo januari 1840 en primo januari 1846) aan het room- en koffijhuis *de Vink*, met muziek en vuurwerk. Tot deze bijeenkomst zullen de oud-studenten en tegenwoordige Leidsche studenten vrijen toegang hebben; terwijl andere particulieren dezelve tegen betaling van entree-geld zullen kunnen bijwonen. Dienzelfden middag aan het heeren-logement bij den *Burgt*, diner van eenige oud-studenten van 1830—1839.

Dingsdag, 31 juni, 's middags ten twaalf ure, in het groot auditorium van het akademiegebouw, feestelijke toespraak van den prases der commissie voor de eerstgemelde reunie, tot de aldaar verzamelde oud-studenten. 's Namiddags en 's avonds de feestelijke optocht van H.H. studenten.

Woensdag, 2 juni, des middags ten twaalf ure, matinee musicale op het Stations-Koffijhuis *Zomerzorg*, te geven door de leden van het studenten-muziekgezelschap *Sempre Crescendo* aan de oud-studenten en verdere genoodigden; 's namiddags ten 5 ure luisterrijk diner van eerstgemelde reunie in de nieuw gebouwde zaal op de Ruïne.

Donderdag 3 juni, aan de *Vink*, soiree musicale en Vauxhall, gegeven door de leden der studenten-societeit *Minerva* aan de oud-studenten en andere particulieren. Ook zullen de leden van het landhuishoudkundig congres, hetwelk die week alhier deszelfs vergaderingen houdt, zich *Donderdag* aan een diner mede, in het nieuwe gebouw op de Ruïne vereenigen, en na afloop daarvan op *Zomerzorg* bijeenkomen. (Hand.)

† *Boxmeer, 27 mei.* Een zeer gevoelige slag trof laatstleden donderdag onze gemeente. Aan haar loch werd op het onverwachts, in den vroegen morgen van dien dag, één der verdienstelijkste, zoo niet de verdienstelijkste ingezetenen door den dood ontrukkt.

De Hoogwelgeboren heer baron *J. B. van Hugenpoth tot den Beerenklaauw*, verwisselde het tijdelijke met het eeuwige, en eensklaps was onze geheele plaats als in rouwgewaad gedoopt om het afsterven van dien man te betreuren, van wien wij eenige levensstrekken in het kort mededeelen.

Geboren te Groessen, nabij Arnhem, den 1sten december 1776, uit een oud adelijk Geldersch geslacht, leefde hij tot aan het voltrekken van zijn huwelijk op het adelijk goed *Beerenklaauw*, gelegen in de Lijmers (Gelderland). Met jonkvrouw van *Sasse van Yssel* door den echt verbonden, bewoonde de waardige overledene, aanvankelijk als onbekend burger, het stille dorp Boxmeer, alwaar hij zich op het ontginnen van heidegronden toelegde. Alleen uit belangstelling in zijne woonplaats liet hij zich onder het Fransch bestuur de betrekking van maire van Boxmeer verschuilen. De ijver, de zelfopoffering die baron *Hugenpoth* bij de vervulling der in die dagen vooral hoogst gewichtige betrekking aan den dag legde, staan menig ingezetenen nog helder voor oogen, te meer daar zijn hoogwelgeboren onnoemelijke diensten heeft gedaan, en zich dikwijls de grootste onaangenaamheden getroost.

Toen de Souvereine Vorst aan het hoofd des bestuurs kwam, werd hij door dezen geroepen om met jonkheer *Bangeman Huijgens*, als vorstelijk commissaris de landen van Overmaas voor Holland in bezit te nemen, erlangde het kommandement over den landstorm, die ten taak had de Fransche troepen binnen de vesting Maastricht te houden, waarna hij bevel ontving om de vesting Venlo voor Holland over te nemen, en aan welk bevel zijn grootmoedig hart niet konde weigeren te voldoen, al moest hij ook daarvoor zijne dierbare echtgenoot met nog jonge kinderen te Boxmeer achterlaten, op een oogenblik dat horden van vlugtende soldaten Boxmeer op brandschatting stelden en plunderden.

Minder belang deed hij staag voor meerder belang wijken, waarvoor de vorst hem met eigen handen het eeremetaal, voor burger-verdienssen, op de borst hechte. De om zijn beleid en standvastigheid betreunde overledene kon nu weder naar zijn geliefd gezin terugkeeren, om daar, naar hij hoopte, ambleloos te verblijven. *Willem I*, echter, riep hem spoedig weder ter behartiging van algemeene belangen en schonk hem den titel van houtvester, benoemde hem bij de daarstelling van het provinciaal bestuur tot lid van hetzelfde, om tevens in het gedeputeerd gedeelte zitting te nemen; bij de instelling van het militie-commissariaat tot militie-commissaris, welke post hij tot aan zijnen dood met de meeste naauwgezetheid bleef vervullen.

Bij de oprigting der ridderschappen was het wederom baron *van Hugenpoth*, die tot lid derzelve en later tot voorzitter werd gekozen. Als lid der com-

missie van landbouw, bewees hij, vooral in vroegere jaren, der provincie uitstekende diensten, en om niet te spreken van zijn liefdadig hulpbetoon aan armen, weduwe en vees, was hij voor velen een trouwe vriend en voor zijne familie een onschatbaar huisvader.

Wij hopen dat de tranen die op zijn lijk geplengd worden, anderen tot najaer mogen aansporen en zijne nagedachtenis in vrede verblijven.

Holwierde, 22 mei. Gisteren mocht de Diakonie der Hervormde Gemeente alhier het verblijdende nieuws ontvangen, dat het den weleerwaarden zeer geleerden heer *Jokko Mees*, in leven laatst predikant dezer gemeente, behaagd had, aan haar te legateren, vrij van successieregten, de aanzienlijke som van zesduizend gulden, met dien verstande, dat de renten daarvan, gedurende het leven van eenen ouden, getrouwen dienaar, aan dezen zullen worden uitgekeerd en bij diens overlijden geheel ten voordeele van gemeld fonds zullen komen; zullende het kapitaal moeten worden uitgezet onder veilige borgstelling; — alsmede aan de kerk *vijfhonderd gulden*. (G. C.)

Assen, 27 mei. H. H. Gedeputeerde Staten hebben de stedelijke besturen in dit gewest aanbevolen, om aan de schoolonderwijzers bij hunne benoeming de *verplichting* op te leggen tot deelneming in het bestaande Fonds voor weduwen en weezen van Onderwijzers in Drenthe en tot betaling der vastgestelde contributiën, alsmede om daarvan in de beroepingsbrieven melding te maken, ten einde voor het toekomstige alle aanleiding tot weigering dier contributiën af te snijden. (D. C.)

(Wij zullen thans niet vragen, in hoeverre Gedeputeerde Staten *wettiglijk* eenen dergelijken dwangmaatregel kunnen doorzetten; wij bepalen ons alleen de aandacht te vestigen op de *onredelijkheid* van dergelijke dwangmaatregelen.)

† *Wageningen, 27 mei.* Heden vierde de stadschoolonderwijzer *J. H. van Stalborch*, openlijke gedachtenis van zijne 50jarige ambtsbediening. Het kerkgebouw der hervormde gemeente was voor de feestviering welwillend afgestaan en ingerigt. De feestrede van den jubilarant werd voorafgegaan en besloten door feestliederen van de liedertafel *Erato*, en afgewisseld door zangen van de schooljeugd, geaccompagneerd door genoemde liedertafel en de zangschool tot verbetering van het kerkgezag. Na gehoudene rede, die door eene talrijke schare van genoodigden en eene menigte uit allerlei standen werd aangehoord, werd den feestvierder door den heer schoolopziener uit het 1ste district van Gelderland, eene missive van Z. Exc. den heer gouverneur dezer provincie, en door den voorzitter der plaatselijke schoolcommissie, geschenken van het stedelijk bestuur en het departement Wageningen der maatschappij: tot dat van 't Algemeen, overhandigd, terwijl namens het hoofdbestuur van genoemde maatschappij eene zilveren medaille aan hem werd uitgereikt.

STATEN-GENERAAL. TWEDE KAMER.

WETTEN EN VERORDENINGEN IN LIMBURG.

Algemeen verslag.

Bij Koninklijke boodschap van den 10den mei 1850, is aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal een ontwerp van wet ter overweging aangeboden tot tijdelijke instandhouding van eenige wetten en verordeningen in het hertogdom Limburg. Het onderzoek dezer wetsvoordragt, waaraan 40 leden hebben deelgenomen, heeft tot de navolgende opmerkingen geleid.

§ 1. Vrij algemeen gaf men zijne bevreemding te kennen, dat dit ontwerp, welks samenstelling van zoo hoogst eenvoudigen aard is, niet vroeger bij de Tweede Kamer was ingezonden. Reeds bij de wet van 18 mei 1848 (*Staatsblad* no. 20) heeft men moeten vaststellen, dat zij verbindend zou zijn op den vijften dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad*, in hetwelk zij wierd geplaatst. Bij de tegenwoordige voordragt is het gouvernement door de weinige tijdruimte genoodzaakt nog verder te gaan, en de wet verbindend te verklaren van den dag harer afkondiging, en alzoó vóór die afkondiging in Limburg kan bekend zijn. Zelfs vreesde men, dat, niettegenstaande de Eerste Kamer wellicht nitsluitend voor deze wetsvoordragt werd opgeroepen, de geringste onvoorzienige gebeurtenis zou verhinderen, dat zij op den 3den juni tot wet verheven wordt.

§ 2. In de tweede plaats uitten eenige leden de wensching, dat deze voordragt niet slechts voor den tijd van één jaar, doch, even als de vorige wet, de instandhouding der opgegeven wetten en verordeningen voor den tijd van twee jaren behoorde vast te stellen. Het vooruitzicht scheen te bestaan, dat niet spoedig voordragten, als de tegenwoordige, onnoodig zouden zijn en eene herhaling derzelfde voordragt levert eene voor den wetgever nuttelooze vermeerdering van werk op. Een groot aantal leden zagen evenwel met genoegen, dat het gouvernement slechts eenen korten termijn voor de instandhouding der wetten en verordeningen van Franschen en Belgischen oorsprong opgenomen had; zij meenden daaruit te mogen afleiden, dat spoedig wetten als die op de jagt en schutterij zouden worden voorgedragen, en koesterden de hoop, om welhaast den

buitengewonen toestand waarin Limburg verkeert, een einde te zien nemen.

§ 3. Bij art. 1 vestigden sommige leden de aandacht op het woord *kunnen*; zij achten die uitdrukking in de wet minder juist, daar deze of bevelen of verbieden moet, en omdat uit dat woord misschien zou worden afgeleid eene bevoegdheid om binnen het jaar sommige der in deze wet opgenoemde wetten of verordeningen buiten werking te stellen; dat bovendien zoodanige bevoegdheid onnoodig was, dewijl eene latere wet de vorige stilzwijgend afschaft, en bijv. het tot stand brengen der gemeente- en provinciale wetten, met het oog op welke het woord *kunnen* welligt ook was ter neder gesteld, in ieder geval de vreemde bestaande wetten op dit stuk zou doen vervallen.

Andere leden merkten daartegen evenwel op, dat er niet alleen sprake was van *wetten*, maar tevens van *verordeningen*; zij betwijfelden of die verordeningen, zonder eene facultatieve bepaling bij deze wet bekrachtigd, buiten medewerking der wetgevendes magt hare kracht en werking zouden kunnen verliezen; en uit dien hoofde werd de uitdrukking *kunnen* door hen gebillikt.

Art. 1, lit. c. Sommige leden hechtten hunne goedkeuring aan de meerdere specificatie welke in dit artikel wordt gevonden; zij vroegen echter of wel alle wetten en verordeningen waren opgenomen; onder anderen wees men op de ordonnantie van 1669, betrekkelijk de visscherij.

Aldus vastgesteld bij de Commissie van Rapporteurs den 17den mei 1850.

Dit Verslag aan de Regering medegedeeld zijnde, is daarop, onder dagteekening van den 20sten mei 1850, de volgende *Memorie van Beantwoording* ontvangen.

Het Gouvernement acht zich verplicht, in antwoord op § 1 van het Verslag, op te merken, dat dit wetsontwerp reeds den 18den april jl. aan den Koning is aangeboden, doch ten gevolge van het onderzoek bij den Raad van State en de bij dat collegie gezegen bedenkingen, die aan het departement van Binnenlandsche Zaken den 6den mei zijn medegedeeld en den volgenden dag beantwoord, eerst den 10den mei aan de Tweede Kamer kon worden verzonden.

De strekking van dit ontwerp is alleen, aan het gouvernement de bevoegdheid te verleenen tot tijdelijke instandhouding der bedoelde wetten en verordeningen in het hertogdom Limburg. Deze vorm scheen, even als vroeger, de voorkeur boven eene *wettelijke* instandhouding dier bepalingen te verdienen, omdat er noodzakelijkheid zou kunnen bestaan tot wijziging van sommige *verordeningen*, waartoe, indien zij door de wet waren bekrachtigd, de medewerking der wetgevende magt zoude gevorderd worden.

Daar het hier geldt verleening van bevoegdheid aan het gouvernement, niet oplegging van nieuwe verbindtenissen aan de ingezetenen, is er minder bezwaar, de werking der wet met den dag harer afkondiging te doen beginnen. Die werking bestaat vooreerst en bovenal in het nemen van een Koninklijk besluit, waarbij de genoemde wetten en verordeningen, zooveel de Kroon het noodig keurt, in stand worden gehouden.

Alvorens de wetten en verordeningen, wier instandhouding in Limburg noodig werd geacht, bij name in de wet op te geven, heeft men bepaald onderzocht, welke wettelijke bepalingen thans aldaar omtrent de bedoelde onderwerpen bestaan. Uit dit onderzoek is gebleken, dat alleen eenige artikelen van de ordonnantie van 1669 bij het arrêté van 28 Messidor an VI van voortdurende kracht zijn verklaard, en dat door de vermelding van dit arrêté de ordonnantie van 1669 niet afzonderlijk behoorde opgenoemd te worden.

's Gravenhage, den 20 mei 1850.

De minister van Binnenlandsche Zaken.

THORBECKE.

De Commissie van Rapporteurs voor het wetsontwerp tot tijdelijke instandhouding van eenige wetten en verordeningen in het hertogdom Limburg, is, na van den inhoud der voorenstaande Memorie van Beantwoording kennis te hebben genomen, van oordeel, dat de dezer zake geene nieuwe overweging in de afdeelingen gevorderd wordt; weshalve het tegenwoordig stuk als het *Algemeen Verslag* omtrent het genoemde wetsontwerp beschouwd moet worden.

Aldus vastgesteld bij de Commissie van Rapporteurs den 24sten mei 1850.

SCHOONEVELD.

SCHULTINGA WINTERBERG.

BORRET.

BOTS.

LEGLERCO.

Zitting van dinsdag, 28 mei.

In deze zitting is ingekomen eene missive van den minister van Financien, houdende overlegging der rekening van het fonds wegens de herbelasting op de grondbelasting van 1840—43. Drukken en ronddeelen en in handen gesteld ener commissie, bestaande uit de heeren: *Boreel van Hogelanden, Lotsy, van der Linden, Wintgens en Storm van 's Gravesande*.

Aan de Kamer is aangeboden een exemplaar van de geschiedenis van het hoogheemraadschap enz. van Delfland door mr. *A. A. J. Meijlink* te 's Gravenhage. Plaatsing in de boekenlijst.

De commissie van rapporteurs heeft haar algemeen verslag uitgebragt over het ontwerp van wet tot tijdelijke instandhouding van eenige wetten en verordeningen in Limburg. Wordt besloten de beraadslagingen over dit wetsontwerp, dat van eenvoudigen aard is, te bepalen op morgen, weensdag ochtend ten elf ure.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over het ontwerp van wet, houdende bedriging van straf tegen de overtreding der keuren of politie-verordeningen van waterschappen.

De heer *Lotsy* vraagt het woord tot het doen van eene motie van orde. Hij stelt namelijk voor, de openbare beraadslagingen over de voordragt thans uit te stellen en wel tot een nader te bepalen dag, wanneer de beraadslagingen over de provinciale wet zullen zijn afgelopen. Hij grondt die motie daarop, dat bij eene aanneming van het ontwerp nopens de waterschappen en van de provinciale wet, er een groot verschil zou bestaan tusschen de onderscheidene soorten van keuren. Immers bij art. 155 der provinciale wet wordt bepaald, dat de keuren of politie-verordeningen der waterschappen, de goedkeuring behoeven van Gedeputeerde Staten der provincie; terwijl bij art. 1 van het ontwerp wegens de waterschappen bekrachtigd zouden worden keuren of verordeningen, die door de besturen van waterschappen zijn of zouden worden gemaakt. Hij wenscht dit onderscheid door eene voorafgaande vaststelling der provinciale wet te voorkomen. Hij keurt de bepaling der provinciale wet goed en acht die van art. 1 van het gemelde ontwerp verderfelijk.

De minister van Binnenlandsche Zaken meent zich niet te moeten verzetten tegen de gedane motie van orde, vooral in de onderstelling dat deze verschuiving daartoe zou kunnen leiden, dat vele leden een gunstiger oordeel over het nu aanhangig wetsontwerp zullen kunnen vellen. Dat ontwerp voorziet in eene behoefte van dringenden, practischen, administrativen aard. Daardoor wordt geen inbreuk gemaakt op eenig beginsel hoe ook genaamd. In zooverre zou de aanneming der voordragt, hoe spoediger des te beter, wenschelijk voorkomen aan het gouvernement. Doch wanneer het zich met de hoop mag vleijen, dat de Provinciale wet in den loop der volgende maand zal worden behandeld en aangenomen, dan is hier slechts sprake van het verwij van eenige weken. Bedenkt men daarbij, dat de Kamer alsdan welligt gunstiger over dit ontwerp oordeelen zal, dan kan de regering gaarne in het voorgedragene uitsiel berusten. Alleen meent de minister te moeten doen opmerken, dat de voorgedragene Provinciale wet de goedkeuring van Gedeputeerde Staten voorschrijft, doch die bepaling alleen voor het vervolg van kracht is en de tegenwoordige voordragt haar doel zou missen, indien zij geacht wierd van toepassing te zijn, anders dan voor het verledene.

De heer *Baker* kan niet toestemmen de meening des ministers, dat het hier geene beginselen zou betreffen. Het geldt naar zijne meening hier integendeel een belangrijk beginsel, daar in art. 1 gesproken wordt van keuren of verordeningen *gemaakt*, of *te maken*. Hij ontkent nu dat de besturen der waterschappen onder onze grondwet immer de bevoegdheid gehad hebben dusdanige keuren te maken. Het komt hem voor, dat de wetgevende magt aan niemand anders is toegekend dan aan de Staten-Generaal, de Provinciale Staten of de gemeentebesturen. Hij zou het bedenkelijk achten, indien men vóór de vaststelling der organieke wetten dat beginsel der bevoegdheid van besturen van waterschappen in eene wet zou opnemen. Hij geloofte echter dat het van belang zou zijn het beginsel nu of op een naderen dag te behandelen en uit te maken, en daarmede niet te wachten tot na de vaststelling der organieke wetten.

De minister van Binnenlandsche Zaken meent, dat de voordragt, het beginsel waarvan de vorige spreker heeft gewaagd, geheel in het midden laat. Zij neemt aan, dat de bedoelde magt door de besturen der waterschappen werd uitgeoefend; zij neemt dit als feit aan, dat de waterschappen geacht werden in hunne wettige bevoegdheid te zijn, toen zij keuren vaststelden. Het ontwerp stelt naar die keuren te bekrachtigen tot dat zij, ingevolge de nieuwe orde van zaken, zullen worden vervangen. Eerst bij de discussiën over de provinciale wet zal het beginsel kunnen worden behandeld en uitgemaakt. Hij geloofte ten minste, dat het bij de behandeling dezer voordragt door hem geheel buiten discussie moet en kan worden gehouden.

De heer *Baker* acht het onjuist te bevelen, dat hier geene beginsel zou worden uitgemaakt. Hij beroept zich tot bestrijding van dat gevoelen op art. 1 der voordragt, waarin gezegd wordt, dat die keuren zijn of worden gemaakt krachtens de aan de besturen van waterschappen toegekende of tot hiertoe door hen *wettig* uitgeoefende bevoegdheid. Er wordt alsoo geen feit aangenomen maar een beginsel uitgemaakt. Indien de wet werd aangenomen, dan zou zij vruchtbaar zijn in heillooze gevolgen, waaraan men later niet zou kunnen terugkomen. Men zou dan niet eene beslissing van het beginsel kunnen tegenstaan. Hij blijft het alzoó van belang achten, het beginsel uit te maken.

De heer *Schooneveld* deelt het gevoelen van den heer *Baker*. Het is hier geene provisionele of transitoire wet, maar het ontwerp slaat zowel op het verledene als op de toekomst; het houdt eene besliss-

sing over een belangrijk beginsel in. Het is van gewigt, dat punt te behandelen, het is niet geraden dit uit te stellen.

De minister van Binnenlandsche Zaken betoogt andermaal, dat de provinciale wet alleen op de toekomst slaat, en dat het nu aanhangig wets-ontwerp daarop geen inbreuk maken kan. Hij blijft het er voor houden, dat het onderzoek der vraag, of de besturen der waterschappen al dan niet eene wettige bevoegdheid gehad hebben, niet kan leiden, om als het ware een beginsel uit te maken.

De heer Donker Curtius is mede voor het uitstellen der discussiën. Ook hij heeft bezwaren tegen het ontwerp, die echter van eenen geheel anderen aard zijn, dan door vorige sprekers zijn aangegeven. Indien de voordragt wierd afgestemd, zoo men mogelijk niet weten waarom dit geschied ware. Uit dien hoofde is hij voor het uitstel gestemd. Bij gelegenheid van de behandeling der provinciale wet, kan het beginsel zuiver worden uitgemaakt. Nu zou men op die zuivere beslissing praëjudiciëren.

De beraadslagingen worden gesloten. De motie van orde van den heer Lolsy wordt in omvraag gebracht en aangenomen met 34 tegen 15 stemmen; zoodat besloten is de beraadslagingen over het ontwerp wegens de waterschappen, uit te stellen tot een nader te bepalen dag, nadat de discussiën over de provinciale wet zullen zijn afgelopen. Tegen hebben gestemd de heeren Villers de Pitè, van Doorn, Storm van 's Gravesande, Schooneveld, Anemaet, Westerhoff, Reijnders, Backer, Wintgens, van Zuylen van Nyevelt, Dullert, Heemskerk, van Voorst, de Fremery en Fokker.

De vergadering is tot morgen gescheiden.

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, 26 mei.

Het thans tusschen Frankrijk en Engeland hangende geschil over den uitslag der Engelsch-Griekse quaestie, toont op nieuw hoe ondoelmatig het is en hoe gevaarlijk het kan wezen, diplomatische aangelegenheden aan onervaren handen te vertrouwen. De generaal DE LA HITTE, een oud militair zonder eenige voorloopige politieke opleiding, plotseling aan het hoofd van het departement van Buitenlandsche Zaken geplaatst, wordt, op diplomatisch terrein en met allezins geoorloofde diplomatische wapenen, door den zeer bekwamen en geslepen lord PALMERSTON deerlijk geslagen; en daarop gaat, gelijk gewoonlijk van wege alle soorten van geslagenen, de klacht over kwade trouw op. In billijkheid echter kan men den Britschen minister van Buitenlandsche Zaken niets meer dan, hoogstens genomen, verschalking te last leggen; en wij zien volstrekt niet in, waarom hij zich dezelve niet zou hebben mogen veroorloven jegens eene vreemde, hem hare bemoeienis opdringende, regering. Wij hebben al de aan het publiek medegedeelde stukken betreffende de gansche onderhandeling tusschen Frankrijk en Engeland, gelezen; uit dezelve is ons, vooreerst, gebleken, dat Frankrijk aan Engeland zijne bemoeienis opdroeg. Deze omstandigheid mag niet uit het oog worden verloren; want eensdeels wettigt, onzes achtens, opringing verschalking; anderdeels ontneemt het feit van opringing aan Frankrijk de termen om — gelijk geschiedde — aan Engeland te zeggen: »Eene bemoeienis, gelijk gij ze beperken wilt, ware Frankrijk onwaardig.» Van den aanvang aan — dit moet al weder in het oog worden gehouden — zag men Frankrijk zijne bemoeienis hooger aanslaan, dan Engeland ze aannemen wilde. Bijaldien er omtrent derzelver competentie misverstand bestaat of bestaan heeft, zoo is zulks aan Frankrijk te wijten, welks onderhandelaar, de heer DROUIN DE LHULIS, in stede van dezelve in eene daartoe betrekkelijke conferentie met lord PALMERSTON, duidelijk te doen bepalen, zeide: »Bemiddeling, goede diensten, noem het gelijk gij wilt, mits er slechts door uitgewerkt worde dat de zaak in der minne worde afgedaan.» Herhaaldelijk protesteerde lord PALMERSTON van zijnen kant tegen het denkbeeld van scheidsmanschap; het was slechts eene officieuse bemiddeling (en zelfs die uitdrukking werd slechts eenmaal door lord PALMERSTON mondelings, nooit schriftelijk gebezigd); het waren slechts goede diensten, bon offices, welke Groot-Brittannie van Frankrijk aannam. Daarbij werd er uitdrukkelijk bepaald: dat Engeland aan de Fransche officieuse bemiddeling geene discussie van den aard, doch slechts van het cijfer zijner vorderingen jegens Griekenland, veroorloofde: al de Britsche vorderingen werden door den middelaar in beginsel worden aanvaard. Dit is weder een hoofdpunt, 't welk de heer DE LA HITTE en DROUIN DE LHULIS te licht versuimden van de Britsche regering eene belangrijke opgave van al hare, in beginsel bestrijdbare vorderingen te vragen. Het versuim, aan die ligtvaardigheid, is te wijten te wijten, dat de heer GROS zich veroorloofde eene notitie te nemen, ja de groep van vorderingen, van Engelslands vordering,

dat Griekenland aan den beruchten PACIFICO eene garantie geven zou wegens de vernietiging zijner pretentiën op Portugal. De heer GROS meende te kunnen volstaan met aan den heer PACIFICO eene schadevergoeding toe te kennen voor de door hem gelede persoonlijke onaangenaamheden en van zijn vernietigend meubilair, doch wilde Engelslands tweeds vordering betrekkelijk den genoemden persoon — namelijk, dat Griekenland hem voor de vernietiging zijner pretentiën op Portugal schade loos stellen zou, indien die vernietiging de voldoening derzelve door het gemelde land in den weg staan mogt — niet opnemen, iets waarop lord PALMERSTON thans zijne bewering grondt, dat de heer GROS, door eene Britsche vordering niet in beginsel aan te nemen, kon geacht worden, zijne rol van middelaar te zijn te buiten gegaan of te hebben nedergelegd. Waarbij opgemerkt moet worden, dat er tusschen lord PALMERSTON en de Fransche regering bepaald was: dat, ingeval de heer GROS zijne zaak te Athene mogt laten varen, of erkennen mogt daarin niet te kunnen slagen, alsdan de dwangmaatregelen tegen Griekenland onmiddellijk door de heeren WISE en PARKER zouden mogen worden hervat, zonder nadere instructiën uit Londen te behoeven. Zoodanige instructie zoude dan eerst noodig wezen, wanneer (de heer GROS al de Engelsche vorderingen in beginsel aannemende) de Fransche en Engelsche gemagtigden te Athene het niet eens konden worden omtrent derzelve evaluatie. Dit alles wordt door den heer DROUIN DE LHULIS zelve erkend, in het laatste der aan het publiek medegedeelde staatsstukken. Het is een door hem aan den heer DE LA HITTE, minister van Buitenlandsche Zaken, gerigt schrijven, gedagteekend uit Parijs, den 16den mei, en luidende als volgt:

»Mijnheer. — Bij mijne aankomst te Parijs heb ik mij te kwijten van eenen plicht, dien mijn verhaast vertrek mij niet veroorloofde vroeger volledig te vervullen. In mijne dépêche no. 243 meldde ik u in algemeene bewoordingen, de gemoedsgesteldheid welke lord PALMERSTON, bij het ontvangen mijner laatste mededeeling, toonde. Ziehier, in dat opzigt, eenige verderre bijzonderheden: Gedurende de drie uren welke het gesprek aanhield, poogde de minister van Groot-Brittannie, met groote zorg en door middel van aanhalingen uit de rapporten van den heer WISE, aan te toonen, dat de onderhandeling slechts in één punt faalde, namelijk, het verschil 't welk tusschen de twee gemagtigden ontstaan was »betrekkelijk de Portugesche pretentiën. Volgens hem, weigerde de heer GROS te erkennen, dat, uit dien hoofde, de Griekse regering, na het onderzoek, zou kunnen geacht worden eenigerlei schadevergoeding aan den heer PACIFICO schuldig te wezen, en was hij niet geneegen om in het ontwerp van overeenkomst een artikel op te nemen, waarbij Griekenland de eventuele verbindtenis zou aangaan, om te betalen wat verschuldigd mogt wezen als »schadeloosstelling van het verlies, voortvloeiende uit de vernietiging dier papieren. Maar zulk eene weigering stond gelijk met eene ontkenning, in beginsel, van eene der vorderingen der Britsche regering, welke, bij het aannemen van onze goede diensten, verklaard had, dat zij al hare vorderingen staande hield. Daarom was de heer WISE, »luidens zijne instructiën, verplicht deze aanspraak van den heer GROS te beschouwen als eene »nederlegging van de rol van middelaar. Overigens, »voegde lord PALMERSTON er bij, zal het uit de laatste rapporten blijken, dat het de Fransche »agent was die de onderhandelingen afbrak, en dat »hij, gedurende den ganschen loop dezer zaak, »goede diensten met scheidsmanschap verwarde.»

Advertentiën.

Heden overleed tot mijne en mijner Kinderen groote droefheid, mijn teeder geliefde man, de Heer BEREND VAN BROEKHUIZEN, sedert vele jaren Koster der Hervormde Gemeente alhier. Wat wij allen in hem verliezen, kunnen alleen zij bespeffen, die den overledene van nabij gekend hebben.

ARNHEM, 26 Mei 1850.

E. B. OBBINK.

Weduwe E. VAN BROEKHUIZEN.

Heden ontvingen wij het hartverscheurend bericht, dat onze geliefde oudste Zoon BENJAMIN TACK, Adelborst der 1ste klasse, aan boord van Zr. Ms. korvet Sumatra, op den terugtocht van Curacao naar Holland, den 8sten April, in den ouderdom van ruim 23 Jaren is overleden.

DOESBORGH, B. TACK.

den 26sten Mei 1850. F. C. M. TACK,
Geb. Baronesse VAN ECK VAN OVERBEEK.
Eetige kennisgeving.

Aanbesteding.

De DIJKSTOEL van het POLDER-DISTRICT OVER-BETUWE is voornemens, onder nadere approbatie, op Woensdag den 12den Junij 1850, des namiddags ten vijf ure, in het Ambtshuis te

Elst, in het openbaar aan den minstaannemende aan te besteden:

Het VERZWARREN en gedeeltelijk VERHOOGEN van een gedeelte van den Waal-Bandijk, onder Bemmel en Gent, ter lengte van circa 2442 ellen, met de aansluitingen.

De voorwaarden en het Bestek zullen vier dagen vóór de Besteding ter inzage der belanghebbenden liggen bij S. H. SAM, te Gent; bij J. THULLENNAAR, aan den Ronduit, te Bemmel; in het Ambtshuis te Elst, en ten Kantore van den Secretaris van Over-Betuwe, te Nijmegen; zullende daags vóór de Besteding de noodige aanwijzingen door den Dijkmeester in loco gedaan worden.

VERKOOPING.

Op Woensdag den 5den Junij 1850, zal ten huize van GJSB. VAN DRIEL, te Doornenburg, des voormiddags 10 uur, verkocht worden:

Eene OPENE RIJNAAK, groot 112 Tonnen, met haar staand en loopend WAND, MASTEN, ANKERS, BLOKKEN, enz., en hetgeen verder ter Verkoop zal gepresenteerd worden. De Aak afzonderlijk voor slooping en de Inventaris in perceelen.

+++ Een ieder, die iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan de nalatenschap van wijlen den Heer JOHANNES PIETER PRINS, bij leven Houtkooper en laatst zonder beroep, gewoond hebbende en overleden te Renkum; den 14den Mei jongstleden, wordt verzocht daarvan vóór 1 Julij aanstaande, in persoon of met vrachtvrije brieven, opgave of betaling te doen ten Kantore van den te Wageningen gevestigden Notaris J. KUIJK.

Burgerlijke stand.

NIJMEGEN:

Van 19 tot en met 26 mei.

Gehuwd: H. H. Penders en P. Kuipping. — H. Stierhout en M. B. Peters. — J. Peters en M. Gerrits. — G. te Luy en A. Derks. — J. Boertje en G. Jacobs. — J. van Noort en J. H. van Dreeven.

Bevallen: M. Janssen geb. van Ewijk, doode Z. — A. M. Janssen geb. Thijssen, Z. — A. Poos geb. van Ham, D. — R. van Dorst geb. Mulder D. — J. H. Ottenhoff geb. von Franquemont, D. — A. Mulder geb. Smoor, D. — T. van Elferen geb. Gielen, D. — G. J. A. Koen geb. Wiertz, Z. — H. de Bruin geb. Arts, doode D. — J. Busing geb. Nales, D. M. A. R. Koch geb. Verwey, Z. — M. Arens geb. Janse, Z.

Overleden: H. Toone, 68 j. — B. Blog, 71 j. — F. W. Todt, 65 j. — J. H. Enters, 82 j. — E. E. de Man, geb. Riquement ter Haar, 47 j. — C. J. Hofkens, 2 j. — D. Ariens, 77 j. — G. Tilleman, 80 j. — A. E. Poos, 5 d.

Marktprijzen.

ZWOLLE, 24 mei.

Tarwe f 7.50 à 7.87½. — Rogge (Oude) f 4.75. (Nieuwe) f 4.00 à 4.55. — Boekweit 3.80 à 5.00. — Garst f 3.40. — Haver f 2.50 à 2.80. — Boonen f 4.40. — Aardappelen f 1.15 à 1.90 — Boter n. p. f 0.40 à 0.65; ¼ ton f 10.00 à 10.75.

DEVENTER, 24 mei.

Tarwe en Rogge heden met redelijken aanvoer zijnde, vonden in de beste soorten wel koopers en ruimende deze spoedig op. Intusschen bestond het meerendeel der aangevoerde hoeveelheid uit afwijkende kwaliteit en moest deze wat lager worden afgegeven. Voor de beste soorten Tarwe is besteed f 7.75 à 8.00, enkele nog iets hooger, afwijkende en geringe van f 6.50 tot 7.50. — Rogge beste soort meereendeels f 4.35 à 4.40, enkel f 4.50, afwijkende en geringe f 4.10 à 4.30. — Boekweit met veel vraag, algemeen 20 cents hooger, van f 4.40 tot 4.80 à 90. — Garst geringe aanvoer en geringe vraag f 3.00 à 3.25. — Haver f 2.50 à 3.00. — Aardappelen f 0.95 à 1.20, puik beste f 1.50 het mud. Tar macht 75 à 80 mud. Per schip verzonden 500 à 600 mud tegen f 1.20 à 1.50 het mud. — Boter: 1. soort f 10.00 à 10.50. 2. soort f 8.50 à 9.00.

ZUTPHEN, 23 mei.

Het vergevorderde jaar-saizoen in aanmerking genomen, was evenwel de aanvoer, vooral van Tarwe en Rogge, vrij aanzienlijk, welke tot eenige verlaging gereedelijk van de hand ging. — Tarwe deed van f 6.75 tot 7.80. — Rogge van f 3.90 tot 4.35; oude, die weinig meer voorkomt, 25 à 40 cents hooger te noteren. — Boekweit van f 4.40 tot 4.75. — Aardappelen van f 1.00 tot 1.40. Per schip verzonden 700 mud. — Boter: Van f 10.50 à 11.50 het ¼ Vat.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 29 mei 1 El 7 Palm 9 Duim; gew. O D. gev. O D.

De prijs der Courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en van elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt voor elke plaatsing.